

خبر

گزارش «فوتسال پلنت» از رقابت ایران با ۴ کشور دیگر

● سایت جهانی فوتسال پلنت در گزارشی، به انتخاب میزبان مسابقات جام جهانی ۲۰۲۰ و احتمال انتخاب ایران در این زمینه پرداخت. مسئولان فدراسیون فوتبال در سال‌های اخیر، بارها از تمایل خود برای میزبانی جام جهانی ۲۰۲۰ صحبت کرده‌اند و راینی‌هایی هم در این زمینه با مدیران ارشد فیفا انجام شده است. سایت جهانی «فوتسال پلنت» درباره انتخاب میزبان این مسابقات نوشت: جامعه فوتسال به‌خاطر عدم اطلاع‌رسانی در موضوع انتخاب میزبان جام جهانی فوتسال ۲۰۲۰ گلایه‌مند است. باین‌حال فیفا قرار است میزبان این مسابقات را اواخر اکتبر سال ۲۰۱۸ معرفی کند. جلسه‌ شورای فیفا (کمیته اجرایی پیشین) روز ۲۵ یا ۲۶ اکتبر (سوم یا چهارم آبان) در شهر کیکالی، پایتخت کشور روآندا، برگزار می‌شود و جواب نهایی درباره انتخاب میزبان جام جهانی ۲۰۲۰ اعلام خواهد شد. ممکن است این تصمیم، پس از پایان جلسه و در یک نشست خبری اعلام شود. باین‌حال تغییری در فهرست نهایی پنج کشور پیشنهاددهنده میزبانی جام جهانی ۲۰۲۰ ایجاد نشده و جام جهانی در یکی از کشورهای کاستاریکا، ایران، ژاپن، نیوزیلند یا لیتوانی برگزار می‌شود.
اخبار دقیقی از این مسئله مخابره نشده، اما نکته واضح این است که فیفا کشوری را برای میزبانی جام جهانی انتخاب می‌کند که تقریبا آماده برگزاری این مسابقات باشد تا اتفاقات سال‌های ۲۰۱۲ (سالن نیمه‌کاره بانکوک آر‌نای تایلند) و ۲۰۱۶ (یکی از سالن‌های ایپاکه کلمبیا که به مسابقات نرسید) تکرار نشود. تیم ملی فوتسال کشورمان در جام جهانی ۲۰۱۶ کلمبیا به مقام سوم رقابت‌ها دست یافت.

اشاره AFCبه خودباوری پرسپولیس پس از شکست الدحیل

● سایت رسمی کنفدراسیون فوتبال آسیا به بررسی دیدار السد قطر مقابل پرسپولیس پرداخت و از خودباوری بالای نماینده کشورمان پس از حذف دیگر نماینده قطر تمجید کرد. تیم‌های فوتبال السد قطر و پرسپولیس روز سه‌شنبه هفته جاری، در دیدار رفت مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان آسیا در ورزشگاه جاسم بن حمد دوحه، به مصاف هم می‌روند.
سایت رسمی کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC) در گزارشی، به بررسی دو دیدار رفت مرحله نیمه‌نهایی مسابقات پرداخته که بخشی از آن به شرح زیر است:
چهار تیم در جست‌وجوی این هستند که به‌عنوان پادشاهان آسیا، تاج‌گذاری کنند. این تیم‌ها در هفته جاری در بازی‌های حساس دور رفت مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان آسیا به مصاف هم می‌روند. السد قطر رسیده، میزبان تیم حاضر در مرحله نیمه‌نهایی مسابقات ۲۰۱۷؛ یعنی پرسپولیس خواهد بود. قبل از اینکه گاشیما آنتلرز ژاپن یک روز بعد به مصاف قهرمانا آسیا، یعنی سئون سامسونگ کره‌جنوبی برود. السد تنها تیم این مرحله است که سابقه قهرمانی در شیوه جدید لیگ قهرمانان آسیا را دارد. آنها آخرین تیم منطقه غرب آسیا هستند که جام قهرمانی مسابقات را پس از شکست چونبوک موتورز کره‌جنوبی در سال ۲۰۱۱ بالای سر بردند. تیم شهر دوحه، الاهلی عربستان و استقلال را در مرحله حذفی شکست داد و بعد از مرحله گروهی، شکستی متحمل نشده است. آنها به دنبال تکرار قهرمانی هفت سال قبل خود و پایان دادن به سلطه تیم‌های شرق آسیا هستند.
آخرین شکست السد مقابل حریف روز سه‌شنبه این تیم رقم خورد؛ جایی که پرسپولیس با پیروزی یک بر صفر، صدرنشینی خود را در گروه C مسابقات قطعی کرد؛ قبل از آنکه نماینده ایران الجزیره را در یک هشتم از پیش‌رو بردارد و الدحیل، دیگر تیم قطری، را با یک بازگشت فوق‌العاده در مرحله نیمه‌نهایی شکست دهد. پرسپولیس سال گذشته برای اولین‌بار به مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان آسیا رسید و اکنون برای دومین‌بار در این مرحله حضور دارد، هرچند این تیم سال گذشته در نیمه‌نهایی مقابل الهلال عربستان شکست خورد. پس از حذف تیمی که در ۹ دیدار متوالی خود در لیگ قهرمانان آسیا پیروز شد، آنها سرشار از خودباوری برمی‌گردند.

تجدید رسانه‌ها از نمایش خوب عزت‌اللهی در انگلیس

● عملکرد خوب بازیکن ۲۱ ساله ایرانی در تیم ردینگ مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفته است. به گزارش The Wokingham Paper، سعید عزت‌اللهی، هافبک جوان ایرانی که در تابستان از روستوف راهی ردینگ شد، توانسته است خیلی زود جایگاه ثابتی برای خود ایجاد کند. این بازیکن ایرانی شبیه در دیدار برابر برنتفورد برای دومین‌بار برای تیمش به میدان رفت و علاوه‌بر انجام کارهای دفاعی، در کارهای هجومی نیز مؤثر ظاهر شد و نزدیک بود اولین گل خودش را نیز در این بازی به ثمر برساند. عزت‌اللهی ۲۱ ساله که با وجود سن کم تجربه بالایی برای بازی در تیم پایه اتلتیکومادرید و لیگ روسیه دارد، با نظر کارلوس کی‌روش به ردینگ انگلیس پیوسته است. قرارداد این بازیکن فعلا به صورت قرضی و یک‌ساله است. رسانه‌های انگلیسی نمره ۸ از ۱۰ را برای سعید عزت‌اللهی برگزیدند و او را بهترین بازیکن دیدار با برنتفورد معرفی کردند.



از تلویزیون‌های آن طرفِ آب پیشنهاد همکاری داشتیم

عباس بهروان: بدون زدوبندکردن با کسی گزارشگر شدم

«را دردی است اندر دل که گر گویم زبان سوزد وگر پنهان کنم ترسم که مغز استخوان سوزد»؛ هنوز هم از بیت‌های بی‌شماری که دارد، استفاده می‌کند؛ صدایش مثل دو، سه دهه گذشته دلنشین است، ولی به نظر می‌رسد هنوز از یک‌سری اتفاق‌ها که در زندگی کاری‌اش رخ داده، دلگیر است. مردد است بین بیان و کتمان، ولی تلاش می‌کند تا جای ممکن گفتنی‌ها را بگوید. عباس بهروان گزارشگری است که صدایش اگر برای سه نسل نه، دست‌کم برای دو نسل مختلف آشناست. آن‌زمان که تب جام جهانی در قاب تلویزیون هنوز گرم نبود و پخش زنده به معنای کنونی وجود خارجی نداشت، بهروان متخصص فوتبال و گزارشگری بود؛ آن‌هم در جام جهانی ۱۹۹۰. درست در آستانه شکل‌گیری منظم گزارشگری به صورت حرفه‌ای، بهروان یکی از پیش‌تازان این عرصه شد. او البته به‌واسطه دانشی که در حوزه ورزش داشت، خودش را معطوف به فوتبال نکرد؛ خودش را به چالش کشید و سری هم به گزارشگری در بقیه رشته‌ها زد. گزارش بی‌نقص او از رقابت حسین رضازاده در وزن‌برداری هنوز هم برای خیلی‌ها اوج کاری‌اش است. «داوه‌المعارف ورزش»، «بلبل ورزش»، «آچارفرانسه ورزش»، «مردی از تبار هنر و ورزش» و... همه القابی بود که به او نسبت دادند. باین‌حال، بهروان قبل از هر چیزی بهروان بود. او با عشق عجیبی که به کار داشت، خطرات سفرهای متوالی از اصفهان به تهران را به جان خرید تا اینکه آن تصادف لعنتی دو ماه به کما بردش؛ کمایی که رفته‌رفته مسئولان زیادی که ادعای دوستی با او را می‌کردند هم به کما کشاند...

آقای بهروان شما برای مردم چهره‌ای شناخته‌شده هستید، اما باز هم برای خیلی‌ها جالب است بدانند شما چه سالی کارتان را در برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی ورزشی شروع کردید؟
رود اصلی من به عرصه رادیو و تلویزیون پیش از انقلاب بود که کارم را با صداوسیماي اصفهان شروع کردم. به دلیل اینکه علاقه شدیدی به هنر و ادبیات داشتم، تصمیم گرفتم فعالیتیم را در برنامه صحنه‌ای شروع کنم؛ به این صورت که باید درباره کارهای من قضاوت می‌رفتم و برای مردم برنامه‌های هنری اجرا می‌کردم. البته فن بیان و بازی‌کردن در تئاتر و... را نیز تدریس می‌کردم، اما ورودم به حوزه ورزش و اجرا و تفسیر برنامه‌های ورزشی سال ۶۰ بود.

شما بیشتر به‌عنوان گزارشگر سر زبان افتادید. به خاطر دارید اولین مسابقاتی را که گزارش کردید، کدام بازی بود؟

بازی فوتبال ایران و چین بود که در تهران برگزار شد. درست یادم نمی‌آید که در استادیوم آزادی بود یا امجدیه؛ فکر می‌کنم سال ۶۰ بود.

آقای جواد متقی، مدیر گروه ورزش شبکه یک صداوسیما بودند که از من دعوت کردند از اصفهان به تهران بیایم. آمدم کارم را شروع کردم، اما به این شرط که در تهران مستقر نباشم. با وجود اینکه مسئولان صداوسیما آن‌زمان وعده‌بدهای زیادی به من داده بودند، اما حاضر نشدم اصفهان را ترک کنم. دلم می‌خواهد خانه و زندگی‌ام در زادگاهم باشد. ۳۰ سال مدام در رفت‌وآمد بودم.

با وجود اینکه بیشتر فوتبال گزارش می‌کردید، ولی گزارشگری تک‌بعدی نبودید. مثل زنده‌یاد عطاالله بهمنش، اکثر رشته‌های ورزشی را گزارش و تحلیل می‌کردید. چه ویژگی و تخصصی برای این کار داشتید که بقیه همکاران شما در آن دوران نداشتند؟

من بدون هیچ زدوبندی وارد این کار شدم؛ چون خودم کارشناس تربیت‌بدنی بودم. اصلا در مدرسه معلم ورزش بودم و برای آموزش‌وپروزش کار می‌کردم. بعدها در دورانی که آقای غفوری‌فرد رئیس سازمان تربیت‌بدنی بودند، من را به استخدام این سازمان درآوردند. من با اکثر ورزش‌ها آشنایی داشتم. کارم را با فوتبال شروع کردم و رفته‌رفته تفسیر بقیه رشته‌ها را هم آغاز کردم. من درحال حاضر نیز بازنشته وزارت ورزش فعلی و سازمان سابق هستم. زمانی هم که در صداوسیما بودم، از وزارت ورزش مأمور به خدمت شده بودم.

به نظرتان یک گزارشگر باید صدای خوبی داشته باشد یا نه، باید بیش از هر چیز تخصص گزارشگری داشته باشد؟

گزارشگری فقط صدای خوب نیست. یک گزارشگر باید تن صدای مطلوبی داشته باشد اما در کنار آن اطلاعات کافی داشته باشد؛ ادبیات را خوب بداند، به زبان انگلیسی آشنا باشد، بداهه‌گویی را بلد باشد و مهم‌تر از همه اینکه سبک خاصی را برای خودش داشته باشد و از کسی تقلید نکند. مرحوم بهمنش با صدای زیبا و منحصربه‌فردی که داشت ورزش را به خانواده‌ها آورد، اما چون خودش ورزشکار بود و ورزش را به‌خوبی می‌شناخت به شخصیت و چهره‌ای منحصربه‌فرد در این عرصه تبدیل شد.

آقای بهروان شما برای مردم برنامه‌های هنری اجرا می‌کردید. به همین دلیل گزارش می‌دادید و فضا خیلی احساسی شد. یادم می‌آید فردای آن روز همه روزنامه‌ها تیر زدنند که بهروان اشک همه را درآورد. این را هم باید بگوییم هیچ‌وقت از متن نوشته‌شده استفاده نکردم و از روی متن برای مردم برنامه اجرا نکردم. بداهه‌گویی از کارهایی بود که در حین اجرا انجام می‌دادم. من علاوه بر گزارش مسابقه رضازاده، گزارش‌هایم در رقابت‌های جام



از تلویزیون‌های آن طرفِ آب پیشنهاد همکاری داشتیم

عباس بهروان: بدون زدوبندکردن با کسی گزارشگر شدم

جهانی ۱۹۹۰ ایتالیا را هم خیلی دوست دارم. همه بازی‌های این جام را یک‌تنه خودم گزارش کردم. بعد از بازی‌ها، خیلی از تلویزیون‌های آن‌ور آب با من تماس گرفتند و به من پیشنهاد دادند که به خارج از کشور بروم و برای تلویزیون‌های آنها کار کنم.

سه دهه به‌طور کامل گزارشگر و مفسر بودید، چه سال‌ها و چه دهه‌هایی کار گزارشگری برایتان جذابیت بیشتری داشت؟

دهه ۶۰ را دوست دارم. به دلیل اینکه در آن زمان تازه کارم را شروع کرده بودم و جذابیت همه‌چیز برایم دوچندان بود.

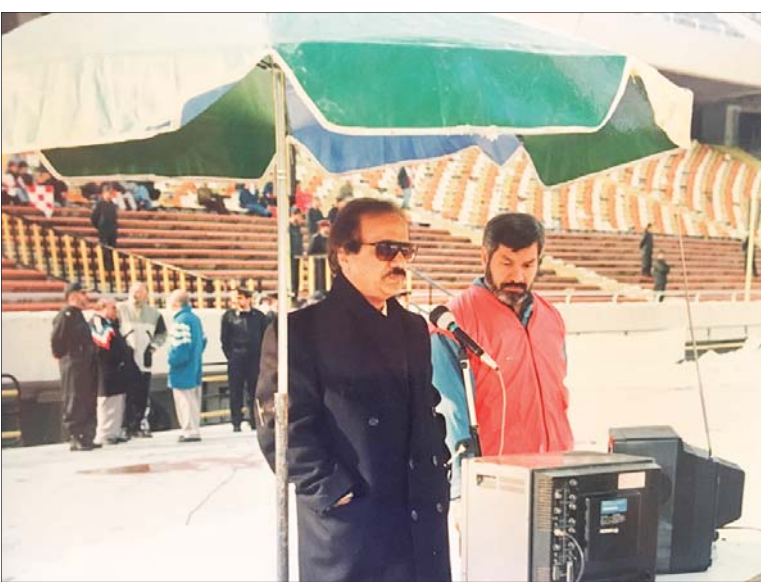
به نظرتان در کدام دهه از بعد از انقلاب برای ورزش ایران بهتر کار شده است؟
من اعتقاد دارم ورزش ایران و مشکلاتش یک‌سری مسائل تکراری‌اند. نبود مدیران متخصص، نبود بودجه کافی و نداشتن تقویم سالانه ورزشی، معضلات ورزش ما هستند. اما فکر می‌کنم در دهه اخیر بهتر از هر زمان دیگری برای ورزش کشور کار شده است. نتایج بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا که اخیرا برگزار شد، به‌خوبی گواه این است که زنان ما چه رشد خوبی در میادین بین‌المللی داشته‌اند. ما چه بخوایم، چه نخواهیم باید زنان ما پیشرفت کنند. باید به ورزش عنایت داشته باشیم. ما مدام از تهاجم فرهنگی و نداشتن اوقات فراغت برای بچه‌ها حرف می‌زنیم، دائم شعار می‌دهیم که ورزش ضامن سلامتی است، اما در عمل کاری نمی‌کنیم.

در این سال‌ها که مریض بودم هیچ‌کس سراغی از من نگرفت البته بعضی از دوستان قدیمی مثل آقای یزدانی خرم و خسروی‌وفا تلفن می‌زدند و حالم را می‌پرسیدند در تمام این مدت تنها کسی که حال مرا مرتب پرسیده آقای محمدرضا داورزنی، معاون فعلی وزیر ورزش، است. او تنها کسی است که امید را در دل من زنده کرده است

در همه مدتی که فعالیت داشتید عملکرد کدام رئیس ورزش کشور موردپسند شما بوده است؟

ما در رشته‌های گوناگون بزرگان زیادی داشته‌ایم؛ مثل آقایان دادکان و صفایی‌فراهانی در فوتبال. همین آقای رسول خادم که الان در کشتی هستند. ما همش می‌گوییم باید از پیش‌کسوتان و باتجربه‌ها استفاده کنیم اما در عمل هیچ حرکتی نمی‌کنیم. واقعیت این است باید از کسانی استفاده کنیم که از جنس ورزش باشند. خود من ۲۰ سال است در حوزه رسانه ورزش بوده‌ام. از تجربه من و امثال من چه استفاده‌ای شده است؟ ما این همه مؤسسه و مراکز آموزشی در حوزه ورزش داریم. کدام‌یک از رؤسای فدراسیون‌های ما از این نهاده‌ا آمده‌اند؟

ابتدای گفت‌وگو عنوان کردید که نمی‌خواستید در تهران ساکن شوید و سال‌هاست که در اصفهان زندگی می‌کنید. باین‌حال، مجبور بودید مدام بین اصفهان و تهران در تردد باشید. چه انگیزه‌ای برای



از تلویزیون‌های آن طرفِ آب پیشنهاد همکاری داشتیم

عباس بهروان: بدون زدوبندکردن با کسی گزارشگر شدم

انجام این کار داشتید؟
اگر حمل بر تعصب نباشد من فکر می‌کنم عده‌ای اصفهان را به‌گز و بریانی‌اش می‌شناسند، اما من می‌گویم این استان با وجود اینکه در روزگار گذشته پیوسته مورد هجوم مغول و تیمور و اعراب بوده، بزرگانی زیادی را به ایران و دنیا معرفی کرده است. شما در کجای دنیا شیخ بهایی و محمود فرشچیان سراغ دارید. کجای دنیا ارحام صدر، این پدیده کم‌دی تئاتر، را سراغ دارید؟ من به این شهر واقعا تعصب دارم و به‌شدت تابع خانواده‌ام. ضمن اینکه با عرض معذرت باید بگویم زندگی در تهران جان‌کنند است. در اصفهان عاطفه هنوز زنگ نیاخته است. هنوز پیش‌کسوت منزلتی دارد و تا حدودی اصالت‌ها و فرهنگ‌ها پایرجاست.

ولی باید پذیرفت در حرفه‌ای مثل شما این رفتار و آمد می‌توانست از لحاظ برنامه‌ریزی مشکل ایجاد کند؛ این اتفاق به وجود آمد که به دلیل دوری مسافت مثلا به یک برنامه نرسید؟

من در این سال‌ها همیشه با هواپیم‌ا به تهران می‌آمدم و می‌رفتم. یک بار پرواز نبود که مجبور شدم با آژانس به تهران بیایم که آن تصادف سخت برایم به وجود آمد. وگرنه به‌جز این مورد هیچ‌وقت پیش‌نامه‌ای که به برنامه نرسم، البته این‌س را هم بگویم که آن‌موقع مثل الان نبود که برنامه‌های ورزشی زنده باشد. برنامه‌ها از قبل ضبط می‌شد. اما من با وجود این، آن‌تایم بودم.

همان تصادف کذایی که در زندگی حرفه‌ای‌تان خیلی تأثیر گذاشت. بعد از تصادفی که سال ۸۱ با آن مواجه شدید، زندگی را چطور گذراندید؟
اولیش را که یادم نمی‌آید چون ۵۹ روز در کما بودم اما با لطف خدا و پزشکان و خانواده سربا شدم. من شوهر سختی برای همسرم بودم؛ چه در دوران کار و چه در دورانی که تصادف کردم. همسرم مرا به زندگی دوباره برگرداند. در این سال‌ها که مریض بودم هیچ‌کس سراغی از من نگرفت البته بعضی از دوستان قدیمی مثل آقای یزدانی خرم و خسروی‌وفا تلفن می‌زدند و حالم را می‌پرسیدند

اما از رده‌های بالا کسی سراغم را نگرفت. سازمان تربیت‌بدنی سابق که مرا در صداوسیما مأمور به خدمت کرده بود، می‌توانست من را به استخدام این سازمان در بیاورد اما این‌س کار را هم نکرد. اگر این اتفاق نمی‌افتاد، الان حقوق من چهار برابر رقم فعلی بود. در تمام این مدت تنها کسی که حال مرا پرسیده آقای محمدرضا داورزنی، معاون فعلی وزیر ورزش، است. او تنها کسی است که امید را در دل من زنده کرده؛ مردی که به‌حق خدمات زیادی هم به ورزش کشور ارائه داده است. مسعود سیدی، قهرمان اسبق کاراته ایران، هم در همه لحظات کنار من بود و رفاقت را برایم معنا کرد.

درآمد زندگی شما از راه گزارشگری بود؟
متأسفانه بله. اگر شما فیش حقوقی من را ببینید، می‌خندید. دریافتی‌ام از وزارت ورزش دومیلیون و صد هزار تومان است. اگر برنامه‌های صحنه‌ای نباشد، نمی‌توانم اموراتم را با این حقوق بگذرانم. البته نقدهایی را هم برای نشریات می‌نویسم. من در آن دوران سعی کردم فقط در خدمت مردم باشم و بدون شعار به آنها خدمت کنم. برخلاف خیلی از تلویزیون دارند، من هیچ منبع درآمد دیگری نداشتم. **چرا بعد از اینکه به بهبودی نسبی رسیدید به فضای کار قبلی‌تان برنگشتید؟**

واقعیت این است با همه این سختی‌ها خوب شد که این تصادف به وجود آمد تا بدانم جایگاه خودم چقدر است.

یعنی نخواستند که شما برگردید؟

بله هم نخواستند و هم اینکه خانواده‌ام دیگر مخالف رفت‌وآمدهای من به تهران بودند.

یادداشت

دود حق‌کشی در کشتی



امید توفیقی روزنامه‌نگار

● در آستانه رقابت‌های جهانی کشتی مثل همیشه تب کشتی میان دوستداران کشتی و صداالته خود کشتی‌گیران بالا می‌گیرد. این‌بار در آستانه بوداپست ۲۰۱۸ و اردوی فرنگی‌کاران به دلیل بی‌تدبیری بزرگ‌تراها این تب شکل زنده‌ای هم به خود گرفت؛ طوری که دادن فرصت چندباره به کشتی‌گیری که در سال‌های اخیر حواشی‌اش بیشتر از متن بوده، اردوی تیم ملی را دچار انشقاق و دودستگی کرد. اما ترکیب فقط‌الرجال بدجور در ورزش کاربرد دارد. بله، بارهاوبارها هر جای این ورزش تصمیم‌گیری‌ها به سمت قحطی غش کرد و چیزی جز شکست عایدمان نشد؛ شکست‌هایی که گاه رنگ تحقیر ورزشی ستارگان شاخص ورزشمان را به خود گرفت. متأسفانه برخی تصمیمات در ورزش اول ما طوری گرفته می‌شود که گویی هیچ تجربه‌ای نداریم و امیدواریم در دور بعد حیاتمان- طبق نظریه تاسخ- آنها را جبران کنیم. درحالی‌که اصلا این‌گونه نیست؛ ورزش و رقابت لحظه‌به‌لحظه عبرت‌آموز است اگر عبرت بگیریم... کشتی فرنگی ایران در حالی در قامت نایب‌قهرمانی دوره گذشته مسابقات جهانی، چمدان‌هایش را به سوی بوداپست می‌بندد که انگار شنل نایب‌قهرمانی در پاریس، شوریای فنی و کادر فنی را در گرداب یک اشتباه تاکتیکی و تکراری انداخت، سعید عبدولی، با وجود همه افتخاراتی که کسب کرده، ماه‌هاست از اردوهای ملی و شرایط آرمانی به دور است و شاید بر مبنای همین است که خود او هم رغبتی برای حضور در مسابقات جهانی ندارد. باین‌حال شوریای فنی به‌خاطر همین نگاه نتیجه‌گرا با روی قانون و به‌نوعی حق و حقوق دیگر مدعیان وزن ۸۲ کیلوگویی کشتی فرنگی گذاشت و بار دیگر راه را برای بی‌قانونی هموار کرد. مشخص نیست ما چه زمانی قرار است درس بگیریم و اشتباهاتمان را تکرار نکنیم. قطعاً عبدولی با هر کشتی‌گیر دیگری که مرکب اشتباه یا بی‌انضباطی شده‌اند نباید از هستی ساقط شوند و باید آنها را هدایت کرد، اما درحین حال نباید حق را پامال کرد. چراکه این‌بار نه در جریان مسابقات که در اردوی ملی دود پامال‌کردن حق بلند شده و امیدواریم هرچه زودتر ختم به خیر شود و کینه در تشک جا خوش نکند...

برنامه

سه‌شنبه، ۱۰ مهر

● لیگ قهرمانان آسیا	
السد - پرسپولیس	۱۸:۴۵
● لیگ قهرمانان اروپا	
بایرن مونیخ - آژاکس	۲۲:۳۰
آلک آتن - بنفیکا.....	۲۳:۳۰
هوفنهایم- منچسترستیتی	۲۰:۲۵
لیون- شاختار	۲۲:۳۰
زسکامسکو- رنالمادرید	۲۲:۳۰
آس رم - ویکتوریا پلژن	۲۲:۳۰
یوونتوس- یانگ بویز.....	۲۰:۲۵
منچستریونایتد- والنسیا.....	۲۲:۳۰

چهارشنبه، ۱۱ مهر

● لیگ قهرمانان آسیا	
السون سامسونگ	۱۳:۳۰
● لیگ قهرمانان اروپا	
اتلتیکومادرید- کلوب بروژ.....	۲۲:۳۰
دورتوموند- موناکو.....	۲۳:۳۰
تاتنهام - پارسلونا.....	۲۲:۳۰
آیندهوون - اینتر	۲۲:۳۰
پاری سن‌ژرمن - ستاره سرخ	۲۰:۲۵
ناپولی - لیورپول	۲۲:۳۰
لوکوموتیو مسکو - شالکه.....	۲۰:۲۵
پورتو - گالاتاسرای.....	۲۲:۳۰

جدول

تیم	بازی	برد	تفاضل امتیاز	امتیاز
آوینیوم،هرمزگان	۲۶	۱۵	۱۶	۵۲
گهر دورود	۲۶	۱۱	۷	۴۲
ماشین‌سازیتبریز	۲۶	۱۱	۷	۴۱
پاس	۲۶	۱۰	۴	۳۹
نساجی‌مازندران	۲۶	۱۰	۰	۳۷
استقلال‌خوزستان	۲۶	۹	۵	۳۵
شهرداری‌باسوج	۲۶	۱۰	۳-	۳۵
گل‌گهرسیرعجان	۲۶	۹	۰	۳۳
نیروی‌زمینی	۲۶	۷	۱-	۳۲
شیرین‌فرار	۲۶	۷	۵-	۳۲
نفت‌م،سلیمان	۲۵	۷	۴-	۳۱
تربیت‌نوین‌یزد	۲۶	۷	۵-	۳۰
کاوته‌تهران	۲۶	۷	۱	۲۹
برق‌شیراز	۲۵	۴	۲۲-	۱۸